

6 august: Schimbarea la Față a Domnului (Ciclul C)

Comentariu la Evanghelia sărbătorii Schimbării la Față a Domnului (Ciclul C): „Ascultați-L”. Pentru a-L asculta pe Isus, apostolii urcă pe muntele rugăciunii și se pregătesc să asculte tot ceea ce dorește să le spună. Cu o perseverență smerită în rugăciune, vom înțelege și vom împlini voința lui Dumnezeu.

Evanghelie (Lc 9, 28b-36)

În zilele acelea Isus i-a luat cu sine pe Petru, pe Ioan și pe Iacob și s-a urcat

pe munte ca să se roage. Și, în timp ce se ruga, înfățișarea feței lui s-a schimbat, iar îmbrăcămintea lui a devenit albă, strălucitoare. Și iată, doi bărbați vorbeau cu el: aceștia erau Moise și Ilie care, apărând în măreție, vorbeau despre plecarea lui care trebuia să se împlinească în Ierusalim. Iar Petru și cei care erau cu el erau toropiți de somn; când s-au trezit, au văzut gloria lui și pe cei doi bărbați care stăteau de vorbă cu el.

Când aceștia s-au îndepărtat de el, Petru i-a spus lui Isus: „Învățătorule, e bine că suntem aici; să facem trei colibe, una pentru tine, una pentru Moise și una pentru Ilie”, neștiind, de fapt, ce zice.

Pe când spunea acestea, a apărut un nor și i-a învăluit în umbră, iar ei s-au înspăimântat când au intrat în nor. Atunci s-a auzit o voce din nor spunând: „Acesta este Fiul meu cel ales; ascultați de el!”

Îndată ce a încetat vocea, Isus se afla singur. Iar ei au tăcut și nu au spus nimănui în zilele acelea ce au văzut.

Comentariu la Evanghelie

Astăzi sărbătorim sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului. Sărbătoarea a fost fixată la 6 august, la patruzeci de zile înainte de sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, din 14 septembrie. În unele tradiții, formează ca o a doua perioadă a Postului Mare. Astfel, Biserica bizantină trăiește acest timp ca pe o perioadă de post și contemplare a Crucii. Ne arată că manifestarea gloriei lui Dumnezeu este strâns legată de Pătimirea și de moartea Sa pe Cruce.

Pe un munte înalt, Domnul și-a arătat slava celor trei ucenici cei mai

apropiați, pentru a-i pregăti pentru Pătimirea iminentă. Astfel se împlinea vestirea făcută cu câteva zile înainte: „Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu” (Lc 9,27). Luca subliniază cu intenție că totul s-a întâmplat „pe când se ruga Isus”.

Această „apariție pascală anticipată”, cum o numește Papa Francisc^[1], depășește barierele timpului și spațiului și este încărcată de semnificație teologică. Apostolul Petru le explica primilor creștini: „Noi am fost martori oculari ai măreției lui, căci el a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când slava cea mai înaltă i-a adresat acest glas: «Acesta este Fiul Meu cel iubit, în care îmi găsesc plăcerea». Și acest glas venit din cer l-am auzit noi, fiind cu el pe muntele cel sfânt” (2 Pt 1,16-18).

Muntele reprezintă în Biblie apropierea de Dumnezeu. Acolo Moise și Ilie au avut convorbiri intime cu Domnul (cf. Ex 24 și 1 Reg 19). Amândoi apar acum în slavă și vorbesc cu Isus despre plecarea (exodul) Sa la Ierusalim. Ei reprezintă Legea și Profeții, care vestesc misterul Pătimirii și al Învierii lui Mesia, așa cum le va explica Isus înviat ucenicilor din Emaus (cf. Lc 24,1 ș.u.). În acest episod se descoperă de asemenea „întreaga Treime: Tatăl în glas, Fiul în om, Duhul în norul luminos”[2].

Totuși, învățătura cea mai importantă se concentrează în invitația pe care glasul o face cu privire la Isus: „Ascultați-L”. Moise a vestit că Dumnezeu va ridica un profet ca el, unul pe care trebuia să-L asculte (cf. Dt 18,15). Glasul îl prezintă deci pe noul Moise: pe Fiul care ni-L revelează pe Tatăl cu autoritate și pe care trebuie să-L

ascultăm. Pentru aceasta avem nevoie să urmăm exemplul Învățătorului: să urcăm pe muntele rugăciunii, rezervând în programul nostru zilnic timp pentru un dialog exclusiv cu Dumnezeu. În aceste momente de legătură personală și intimă, Îi vom putea spune cu cuvintele Sfântului Josemaría: „Doamne al nostru, iată-ne gata să ascultăm tot ceea ce vrei să ne spui. Vorbește-ne; suntem atenți la glasul Tău. Fă ca vorbirea Ta, căzând în sufletul nostru, să aprindă voința noastră pentru ca ea să se arunce cu ferveare în a Te asculta”[3].

Sfântul Josemaría obișnuia să lege acest pasaj de căutarea iubitoare a feței lui Isus și a Preasfintei Sale Omenități: „Isuse: să Te văd, să-Ți vorbesc! Să rămân astfel, contemplându-Te, cufundat în nemărginirea frumuseții Tale, și să nu încetez niciodată, niciodată, această contemplație! O, Cristoase,

cine Te-ar vedea! Cine Te-ar vedea ca să rămână rănit de iubire pentru Tine!”[4].

Merită să stăruim zilnic în aceste momente de rugăciune, ținându-I companie Domnului, cu aceeași dorință pe care o exprimă psalmistul: „Fața Ta o voi căuta, Doamne. Nu-mi ascunde fața Ta!” (Ps 27,8-9).

Perseverența noastră smerită va fi răsplătită. Moise a sfârșit cu fața „strălucind, pentru că vorbise cu Domnul” (Ex 34,29). Iar Isus, care este „Lumină din Lumină”, așa cum mărturisim în Crez, ne va transfigura și pe noi cu harul Său, astfel încât ziua noastră, munca și relațiile cu ceilalți să fie luminate de prezența lui Dumnezeu în suflet.

Exclamația lui Petru: „Bine ne este nouă să fim aici! Să facem trei colibe” exprimă bucuria întâlnirii cu Dumnezeu. Trimite de asemenea la „locuințele veșnice” pe care Mesia le-

ar fi restabilit (Lc 16,9) și pe care evreii le comemorau în sărbătoarea corturilor. Petru vrea să rețină acel moment de fericire pe care i-l oferă întâlnirea intimă cu Dumnezeu. „Dar rugăciunea nu înseamnă a te izola de lume și de contradicțiile ei” – ne explică Benedict al XVI-lea –.

„Existența creștină constă într-o urcare continuă pe muntele întâlnirii cu Dumnezeu, pentru ca apoi să coborâm, aducând iubirea și puterea care decurg de acolo, spre a-i sluji pe frații și surorile noastre cu aceeași iubire a lui Dumnezeu”[5]. Dovada clară că, în momentele noastre de rugăciune, Îl ascultăm pe Fiul, așa cum cere glasul Tatălui, este că Duhul Său ne umple de dor apostolic pentru a duce tuturor lumina lui Dumnezeu.

[1] Papa Francisc, Angelus, 25 februarie 2018.

[2] Sfântul Toma de Aquino, *S.th.* 3, q. 45, a. 4, ad 2.

[3] *Sfântul Rozariu*, Anexă, al 4-lea mister de Lumină.

[4] *Ibidem.*

[5] Benedict al XVI-lea, Angelus, 24 februarie 2013.

Pablo Edo // Vittoria Che - Getty Images

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/gospel/6-august-schimbarea-la-fata-a-domnului-ciclul-c/> (16.03.2026)